

Hoe overwint men een legioen demonen?

Bij het lezen van het verhaal van de bezetene in het land van de Gerasenen (Marcus 5:1-20), komen er verschillende belangrijke vragen naar voren. De eerste is: waarom vroeg Jezus de naam van de demon?

Het antwoord ligt voor de hand: omdat Hij hem niet wist!

De Heer had de demon echter reeds uitgedreven (vers 8), voordat Hij deze vraag stelde (vers 9). Het was dus niet nodig om de namen van demonen te weten om ze uit te kunnen werpen. Dat blijkt des te meer omdat Jezus **nooit** een antwoord heeft gekregen op zijn vraag. Want 'legioen' is natuurlijk geen naam, maar alleen een aanduiding dat het om een leger boze geesten ging.

Het is dan ook van geen enkele geestelijke waarde om namen van demonen te weten, ten einde autoriteit over ze uit te kunnen oefenen. Maar goed ook! Want toen Jezus ze toestond om in de varkens te varen, stortte er een kudde van circa 2000 de zee in (vers 13). Er moeten dus op z'n minst 2000 boze geesten in die man gezeten hebben. Stel je voor dat je eerst een paar duizend namen moet weten, om ze vervolgens - één voor één - naar de afgrond te kunnen sturen... .. (persoonlijk ben ik toch al slecht in het onthouden van namen). Daar ben je wel een paar dagen zoet mee!

Vandaag kan men echter boeken kopen met namen van demonen erin, die men tracht te binden, alvorens de mensen van Jezus te gaan vertellen. Meestal worden die afgeleid van de afgoden, die in een bepaald gebied worden gediend en aanbeden. Vreemd! Dat werd juist in de wet van God verboden. *"Gij zult hun altaren afbreken, hun gewijde stenen verbrijzelen, hun gewijde palen met vuur verbranden, de gesneden beelden van hun goden omhouwen en hun naam van die plaats doen verdwijnen" (Deut. 12:3)*. En koning David schreef een prachtig lied, dat door zijn volksgenoten met volle borst gezongen werd in de tempeldiensten: *"Veel zijn de smarten van hen die dingen naar de gunst van een andere god; ik zal hun plengoffers van bloed niet plengen, zelfs hun namen op mijn lippen niet nemen" (Psalm 16:4)*.

Jezus kende de namen van de demonen noch vóór, noch ná Hij ze uitdreef. Zij wisten, daarentegen, heel goed **wie Hij was**: *"Wat hebt gij met mij te maken, Jezus, Zoon van de allerhoogste God" (vers 7)*? Ook uit andere Schriftgedeelten blijkt dat de boze geesten heel goed wisten wie Jezus was. *"En Hij liet de geesten niet toe te spreken, omdat zij Hem kenden" (Marcus 1:34)*. *"En de onreine geesten wierpen zich voor Hem neder, telkens als zij Hem zagen, en zij schreeuwden, zeggende: Gij zijt de Zoon van God" (Marcus 3:11)*. Bij het uitwerpen van demonen gaat het er niet om of wij weten wie zij zijn, **maar of zij weten wie wij zijn!**

Dit wordt nog duidelijker bij het lezen van de geschiedenis van de zonen van Skevas (Hand. 19:13-16). Als exorcisten zullen ze echt wel over een heleboel kennis van het occultisme beschikt hebben. Daar schoten zij echter niets mee op. Integendeel! Hoewel zij de boze geesten bezweerden in de naam van 'Christus-die-Paulus-predikt', leden zij een vernederende nederlaag. Ze handelden dus wel in naam van een 'apostolische' Christus, maar die zij niet persoonlijk kenden. Paulus kende echter Jezus wel. Hij is allen tot voorbeeld geweest, door alles schade te achten in zijn leven - zelfs hetgeen hem winst was - ter wille van de **kennis van Christus**, die alles te boven gaat. Om zodoende, door het geloof in Christus, deelgenoot te worden van Zijn gerechtigheid, en de kracht zijner opstanding (Fil. 3:4-11). Om die reden kenden de demonen hem heel goed, terwijl de zonen van Skevas – ondanks hun occulte wetenschappen – geen enkele autoriteit hadden over het rijk der duisternis. *"Jezus ken ik en van Paulus weet ik, maar wie zijt gij? (Hand. 19:15)*. Het gaat er dus niet om wat wij weten over demonen, maar wat zij weten over ons! En, gezien het feit dat boze geesten in God geloven en sidderen (Jak. 2:19), vrezen zij tevens degenen in wie Hij woont met Zijn volheid. Onze autoriteit over de machten der duisternis hangt niet af van hoe ver we gevorderd zijn met onze ervaringen wat betreft het rijk der duisternis, maar of Christus in ons woont en Zich openbaart in ons leven.

De gelovigen in Korinte waren ook geen leken wat betreft hun kennis van het heidendom en zijn offerdiensten (1 Kor. 8:1-2). Maar ook zij schoten daar geestelijk niets mee op. Integendeel! Aan de

ene kant werden ze opgeblazen, alsof ze verder gevorderd zouden zijn dan de anderen. Aan de andere kant, in plaats van zich bewust te zijn van de nabijheid van Jezus, was hun bewustzijn hoofdzakelijk gericht op de duisternis om hen heen. Hierdoor was hun geweten moeilijk los te maken van hun occulte verleden, waardoor het, uit angst voor besmetting bij het eten van vlees, werd verzwakt (1 Kor. 8:7). Daar hadden de anderen, zonder die kennis, geen last van. Beter dan kennis, concludeert Paulus daarom, is het om God lief te hebben en door Hem gekend te worden (vers 3)!

Een andere waarheid, die naar voren komt uit het verhaal van de bezetene uit het land van de Gerasenen, is dat de demonen, toen ze uit de man verdreven werden, vreesden om **buiten het land gezonden te worden** (Marcus 5:10). De bezetene werd niet verlost omdat Jezus de machten der duisternis uit dat gebied verdreef, maar de boze geesten dreigden uit het land gezonden te worden, omdat de man waarin ze woonden bevrijd werd! Het tegenovergestelde dus! Demonen wonen niet in streken en gebieden, maar in de mensen die er wonen. Uit het verhaal van deze bezetene blijkt dat ze pas gevaar liepen om uit dat gebied te worden verdreven, toen ze uit de bezetene geworpen werden. De machten der duisternis verschuilen zich niet in voorwerpen, zelfs niet als deze aan hun geweid zijn, zoals afgoden en offervlees (1 Kor. 8:4; 10:19). Ook wonen ze niet in bepaalde gebieden, want als geesten hebben ze geen afmetingen, waardoor ze plaatselijk beperkt zouden zijn. Ze wonen echter in **levende wezens!** En als ze niet in mensen kunnen wonen, zitten ze nog liever in varkens, dan dat ze ergens zonder 'huis' rond moeten dolen. Jezus zei dan ook: *"Zodra de onreine geest van de mens is uitgevaren, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken, maar hij vindt die niet" (Mat. 12:43).*

Er bestaat maar één manier om onreine machten uit een land te verdrijven, namelijk door de mensen die er wonen tot Jezus te leiden. Daarom is onze geestelijke wapenrusting niet compleet zonder de **'bereidwilligheid van het evangelie des vredes'**, en het **'zwaard des Geestes'**; het Woord van God. In Efeziërs 6, in het gedeelte over onze worsteling tegen de boze geesten, staat absoluut niets over rituelen, noch over kennis van het occultisme. We overwinnen niet door de 'diepten des satans' te leren kennen (zie Openb. 2:24), maar houden stand tegen de boze door ons te bekleden met 'waarheid', 'gerechtigheid', 'heil' en 'geloof'. En, als we ons land willen bevrijden van de macht van satan, moeten we de mensen het evangelie verkondigen. Daarom besloot Paulus dit gedeelte over de strijd in de hemelse gewesten met een oproep tot aanhoudend gebed voor de prediking van het evangelie: *"En bid daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen; ook voor mij, dat mij bij het openen van mijn mond het woord geschonken worde, om vrijmoedig het geheimenis van het evangelie bekend te maken... Dan zal ik daartoe vrijmoedig kunnen optreden, zoals ik behoort te spreken" (Efeziërs 6:18-20).*

We overweldigen geen legioen demonen door middel van 'overwinningskreten', maar door de mensen tot geloof in Jezus te brengen. Want de uiteindelijke overwinning over de tegenpartij wordt behaald door aan mensen te leren wie Jezus is, en wat Hij voor ons heeft gedaan, zodat zij de duivel **'vast in het geloof'** kunnen wederstaan (1 Petrus 5:8-9). Mocht er echter sprake zijn van ongeloof, dan leidt zelfs een bediening door 9 apostelen de nederlaag, zoals duidelijk wordt uit de geschiedenis van de maanzieke (Mat. 17:17,19). De bevrijding van het dochttertje van de Kananese vrouw - die deerlijk bezeten was - kwam daarentegen tot stand door haar geloof in Christus. Jezus zei niet tegen haar: "Groot is mijn kracht", of: "Groot is mijn bediening", maar: **"O, vrouw, groot is u geloof"**. Vanaf dat ogenblik was haar dochter genezen (Matt. 15:21-28)! In Nazaret kon Jezus echter niet veel doen vanwege het ongeloof van zijn verwanten (Marcus 6:5-6^a). En Hij bestreed het ongeloof niet door zich te verdiepen in hoe demonen heten, en wat ze allemaal doen, maar door de dingen van het Koninkrijk Gods te onderwijzen (vers 6^b). Dezelfde opdracht heeft Jezus aan ons gegeven: *"Gaaf heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping... Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven..." (Marcus 16:15-18).* 'Gaaf heen', en 'verkondigt het evangelie' staan in de gebiedende wijs. Wat er volgt, o.a. het uitdrijven van boze geesten, is een natuurlijk gevolg.

Henk de Cock, 2003